

[Ministeren for offentlige arbejder.]

tiers side at tale om retsprincippernes ukrænkelighed. Amtsborgmester Per Kaa-lund har senere henvendt sig til mig og anmodet mig om en drøftelse af sagen. Den har vi haft, men da amtsrådet ikke har villet anerkende et fuldt solidarisk ansvar med entreprenøren, må sagen nu gå sin gang, og jeg kan tilføje, at stævning er udtaget for små 2 uger siden.

Hölge (FP):

Det er jo ikke første gang, ministeren skuffer mig; det må jeg skuffe ministeren med at sige. Sandheden, hr. minister, er jo, at nok så mange juridiske nøddeknækkerier ikke vil kunne tilvejebringe nogen form for entydig retfærdighed i denne sag. Den skønserklæring, som ministerens forgænger selv har udvirket, siger jo med al ønskelig tydelighed, at det ansvar, Københavns amt med sit tilsyn havde påtaget sig, ikke med nogen rimelighed kan siges at have været svigtet, så dette brostyrt kunne have været undgået.

Vi kan takke Gud for, at ingen mennesker kom til skade, og at ingen menneskeliv blev ofret, men derudover må selv ministeren indrømme, at resten bliver tilfældigheder. Et panel af 9 højesteretsdommere kunne reelt kun dømme på grundlag af skøn-rapporten, hvilket igen meget vel ville kunne føre til en afgørelse på 5-4 i statens eller i amtets favør.

At retssikkerheden skulle eventyres, må jeg således afvise, her er snarere tale, i hvert fald for mig, om en slags lodtrækning. Er sandheden, hr. minister, ikke, at en lille kulturministeriel happening i højesteret måske kan redde trafikministeriet for en bet på 35 mill. kr., og at det er noget, man gerne vil satse et par millioner skatteyder-kroner på, for skulle man tabe, er det jo bare et greb i foret, og det er jo bedre end at tabe ansigt?

Ministeren for offentlige arbejder (*Niels Matthiasen*):

Med den respekt, man i øvrigt kan have for hinanden, tror jeg, skuffelsen nok ville være størst hos begge parters vælgere, hvis vi pludselig skulle blive enige.

Jeg vil gerne herudover gøre den bemærk-

ning, at jeg synes, det er forkert, at hr. Hölge tager forskud på domstolens afgørelse.

Glensgård (FP):

Den sidste bemærkning gjaldt ministeren; jeg vil godt høre, om regeringen står bag ved det.

Ministeren for offentlige arbejder (*Niels Matthiasen*):

Må jeg sige til hr. Glensgård, at jeg troede faktisk, at han, med al den energi han udfolder i folketingsarbejdet, var blevet så erfaren, at han vidste, regeringen står bag det, ministrene siger.

Hölge (FP):

Nytænkning har jo aldrig været socialdemokratiets stærke side, ej heller nogen synderlig vilje til at spare.

Men jeg forstår på ministeren, at forligsbestræbelserne er brudt sammen. Jeg vil derfor gerne nu spørge ministeren: har ministeren gjort sig nogen forestillinger om en doms konsekvenser? Her tænker jeg på, at en dom kan føre til, at et fremtidigt samarbejde mellem de offentlige institutioner vil kunne lede til krav om forsikringer i en meget stor størrelsesorden, der kun vil betyde overføring af kroner fra skatteydernes lommer til forsikrings-selskabernes lommer. Det er én konsekvens. Hvor store beløb vil der her kunne blive tale om i f. eks. alene trafikantlæggene i årene fremover, som ministeren kender dem?

Et andet spørgsmål: hvorledes forestiller ministeren sig, at denne sag skal slutte? Skal den, når spørgsmålet er afgjort mellem Københavns amt og staten, da fortsætte i en række tjenestemandssager? Forestiller man sig, at man endegyldigt skal finde en synde-buk, en endelig ansvarlig for dette? Og hvilke konsekvenser skal det få for den pågældende?

Ministeren for offentlige arbejder (*Niels Matthiasen*):

Skulle man ikke lade domstolen nå til et resultat, før man taler om, hvilke konsekvenser det i øvrigt skal have? Det ville nok være det rimeligste.

Men der er én ting, som er interessant, og